

Sygn. akt III K 155/22

(PR 2 Ds.128.2021 Prokuratura Rejonowa dla (...))

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 01 marca 2023r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Marchwicka

Sędziowie: Sędzia Paweł Pomianowski

Ławnicy Jolanta Jabłońska-Cembruch

Włodzimierz Kaszowski

Renata Świętek

Protokolant: Nikola Szymecka

**przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Fabryczna:
Agnieszki Moryl**

**po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 08.09.2022r., 18.10.2022r., 08.10.2022r., 13.01.2023r.,
09.02.2023r. i 01.03.2023r. we Wrocławiu**

sprawy

1. **R. D. (R. D.)**

syna Z. i A. z domu D.

urodz. (...) we W.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 14 maja 2021 roku we W. przy ulicy (...), działając z bezpośrednim zamiarem pozbawienia życia D. T. zadał mu trzy ciosy śrubokrętem w okolicy dołu pachowego prawego oraz w okolicy grzbietu po stronie prawej na wysokości C7, czym spowodował obrażenia ciała w postaci: dwóch ran kłutych w linii pachowej po stronie prawej oraz jednej rany kłutej w zakresie grzbietu po prawej stronie z następczymi: raną kłutą płuca prawego, masywną odma opłucnową prawostronną i spadnięciem płuca prawego, złamaniem żebra III prawego z przemieszczeniem odłamów, odłamaniem fragmentów łuku kręgu Th3 wraz z krwiakiem przyrdzeniowym i stłuczeniem rdzenia kręgowego, skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała oraz rozstrojem zdrowia na czas powyżej dni siedmiu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na szybkie udzielenie specjalistycznej pomocy medycznej pokrzywdzonemu, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa albowiem był uprzednio skazany

Sygn. akt III K 155/22

(PR 2 Ds.128.2021 Prokuratura Rejonowa dla (...))

wyrokiem Sądu Okręgowego we W. z dnia 21 października 2010 roku sygn. akt III K 59/10 za czyn z art.13§1 k.k. w zw. z art.148§1 k.k. i art.159 k.k. i art.157§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. za który wymierzono mu karę pozbawienia wolności w wymiarze 9 lat, którą odbywał w okresie od 7 maja 2011 roku do 3 października 2018 roku, na poczet której zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od 3 września 2009 roku do 9 listopada 2010 roku, od 19 listopada 2010 roku do 15 kwietnia 2011 roku

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k.

II. w dniu 14 maja 2021 roku we W. przy ul. (...) naruszył nietykalność cielesną M. M. (1) poprzez co najmniej dwukrotne uderzenie go pięścią w twarz, powodując u pokrzywdzonego powierzchowny tępy uraz twarzoczaszki, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa albowiem był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we W. z dnia 21 października 2010 roku sygn. akt III K 59/10 za czyn z art.13§1 k.k. w zw. z art.148§1 k.k. i art.159 k.k. i art.157§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. za który wymierzono mu karę pozbawienia wolności w wymiarze 9 lat, którą odbywał w okresie od 7 maja 2011 roku do 3 października 2018 roku, na poczet której zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od 3 września 2009 roku do 9 listopada 2010 roku, od 19 listopada 2010 roku do 15 kwietnia 2011 roku

tj. o czyn z art.217§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k.

III. w dniu 14 maja 2021 roku we W. przy ul. (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki F. (...) o nr rejestracyjnym (...) znajdując się pod wpływem substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w stężeniu we krwi wynoszącym 43,7 ng/ml oraz środka odurzającego delta-9-tetrahydrokannabinolu w stężeniu we krwi wynoszącym 0,82 ng/ml

tj. o czyn z art.178a§1 k.k.

2. M. D. (M. D.)

syna Z. i A. z domu D.

urodz. (...) we W.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

IV. W dniu 14 maja 2021 roku we W. utrudniał oraz udaremniał organom ścigania przeprowadzenie postępowania karnego w sprawie usiłowania zabójstwa D. T., pomagając sprawcy przestępstwa R. D. uniknąć odpowiedzialności karnej za dokonany przez niego czyn w ten sposób, że zacierał ślady wskazanego przestępstwa w ten sposób, iż bezpośrednio po dokonaniu przestępstwa umyśl narzędzie

Sygn. akt III K 155/22

(PR 2 Ds.128.2021 Prokuratura Rejonowa dla (...))

przestępstwa tj. śrubokręt, którym R. D. zadawał ciosy pokrzywdzonemu

tj. o czyn z art.239§1 k.k.

* * *

I. uznaje **R. D.** za winnego tego, że w dniu 14 maja 2021 roku we W. przy ul. (...), w zamiarze spowodowania u D. T. ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, zadał mu trzy ciosy śrubokrętem

w okolicy dołu pachowego prawego oraz w okolicy grzbietu po stronie prawej na wysokości C7, czym spowodował obrażenia ciała w postaci: dwóch ran kłutych w linii pachowej po stronie prawej oraz jednej rany kłutej w zakresie grzbietu po prawej stronie z następczymi: rana kłuta płuca prawego, masywną odma opłucnową prawostronną i spadnięciem płuca prawego, złamaniem żebra III prawego z przemieszczeniem odłamów, odłamaniem fragmentów łuku kręgu Th3 wraz z krwiakiem przyrdzeniowym i stłuczeniem rdzenia kręgowego, skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała oraz rozstrojem zdrowia na czas powyżej dni siedmiu, narażając go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na szybkie udzielenie specjalistycznej pomocy medycznej pokrzywdzonemu, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa albowiem był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we W. z dnia 21 października 2010 roku sygn. akt III K 59/10 za czyn z art.13§1 k.k. w zw. z art.148§1 k.k. i art.159 k.k. i art.157§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. za który wymierzono mu karę pozbawienia wolności w wymiarze 9 lat, którą odbywał w okresie od 7 maja 2011 roku do 3 października 2018 roku, na poczet której zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od 3 września 2009 roku do 9 listopada 2010 roku, od 19 listopada 2010 roku do 15 kwietnia 2011 roku, co stanowi przestępstwo z art.13§1 k.k. w zw. z art.156§1 pkt 2 k.k. i art.157§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. i za to na podstawie art.156§1 pkt 2 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. w zw. z art.14§1 k.k. wymierza mu karę **8 (ośmiu) lat** pozbawienia wolności;

Sygn. akt III K 155/22

(PR 2 Ds.128.2021 Prokuratura Rejonowa dla (...))

II. na podstawie art.46§1 k.k. orzeka od oskarżonego **R. D.** na rzecz oskarżyciela posiłkowego D. T. obowiązek naprawienia szkody w kwocie 2430 zł (dwóch tysięcy czterystu trzydziestu złotych) oraz zadośćuczynienie w kwocie 100000 zł (stu tysięcy) złotych wraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

III. uznaje oskarżonego **R. D.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku a stanowiącego przestępstwo z art.217§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. i za to na podstawie art.217§1 k.k. wymierza mu karę **6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art.46§1 k.k. orzeka od oskarżonego **R. D.** na rzecz pokrzywdzonego M. M. (1) zadośćuczynienie w kwocie 1000 zł (jednego tysiąca złotych);

V. uznaje oskarżonego **R. D.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku a stanowiącego przestępstwo z art.178a§1 k.k. i za to na podstawie art.178a§1 k.k. wymierza mu karę **1 (jednego) roku** pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art.42§2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **R. D.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres **3 (trzech) lat**;

VII. na podstawie art.43a§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **R. D.** świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000 zł (pięciu tysięcy złotych);

VIII. na podstawie art.85§1 k.k. i art.86§1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego **R. D.** kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną **9 (dziewięciu) lat** pozbawienia wolności;

IX. uznaje oskarżonego **M. D.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku a stanowiącego przestępstwo z art.239§1 k.k. przy czym eliminuje z opisu czynu sformułowanie „oraz udaremniał” i za to na podstawie art.239§1 k.k. wymierza mu karę **1 (jednego) roku** pozbawienia wolności;

Sygn. akt III K 155/22

(PR 2 Ds.128.2021 Prokuratura Rejonowa dla (...))

X. na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **R. D.** okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w dniach od 14.05.2021r. godz. 19:30 do dnia 24.11.2021r.;

XI. na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **M. D.** okres zatrzymania w dniach od 14.05.2021r. godz. 18:50 do dnia 16.05.2021r. godz. 13:10;

XII. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek i zarządza zniszczenie dowodów rzeczowych z wykazu dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych (...), poz. 1 i 7, k.101-102 akt;

XIII. na podstawie art.230§2 k.p.k. uznając zbędność dla dalszego postępowania orzeka zwrócenie oskarżonemu R. D. dowodów rzeczowych z wykazu dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych (...), poz. 2-6, k.101-102 akt;

XIV. na podstawie art.230§2 k.p.k. uznając zbędność dla dalszego postępowania orzeka zwrócenie oskarżycielowi posiłkowemu D. T. dowodów rzeczowych z wykazu dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych (...), poz. 9-11, k.101-102 akt;

XV. na podstawie art.29 ust.1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. O. G. kwotę 2952 zł kosztów nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu oskarżonemu M. D., w tym 552 zł podatku od towarów i usług

XVI. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonych R. D. i M. D. na rzecz oskarżyciela posiłkowego D. T. kwotę po 1845 zł z tytułu kosztów ustanowienia pełnomocnika;

XVII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia obu oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych oraz na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych od opłat, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Ławnik Sędzia Sędzia Ławnik Ławnik

Jolanta Jabłońska-Cembruch Paweł Pomianowski Agnieszka Marchwicka Włodzimierz Kaszowski Renata Świętek

UZASADNIENIE			
	Sygnatura akt	Sygn. akt III K 155/22 (PR 2 Ds.128.2021 Prokuratura Rejonowa dla (...))	
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	R. D.	w dniu 14 maja 2021 roku we W. przy ul. (...), w zamiarze spowodowania u D. T. ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, zadał mu trzy ciosy śrubokrętem w okolicy dołu pachowego prawego oraz w okolicy grzbietu po stronie prawej na wysokości C7, czym spowodował obrażenia ciała w postaci: dwóch ran kłutych w linii pachowej po stronie prawej oraz jednej rany kłutej w zakresie grzbietu po prawej stronie z następującymi: raną kłutą płuca prawego, masywną odma opłucnową prawostronną i spadnięciem płuca prawego, złamaniem żebra III prawego z przemieszczeniem odłamów, odłamaniem fragmentów łuku kręgu Th3 wraz z krwiakiem przyrdzeniowym i stłuczeniem rdzenia kręgowego, skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała oraz rozstrojem zdrowia na czas powyżej dni siedmiu, narażając go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na szybkie udzielenie specjalistycznej pomocy medycznej pokrzywdzonemu, przy	

		czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa albowiem był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we W. z dnia 21 października 2010 roku sygn. akt III K 59/10 za czyn z art.13§1 k.k. w zw. z art.148§1 k.k. i art.159 k.k. i art.157§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. za który wymierzono mu karę pozbawienia wolności w wymiarze 9 lat, którą odbywał w okresie od 7 maja 2011 roku do 3 października 2018 roku, na poczet której zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od 3 września 2009 roku do 9 listopada 2010 roku, od 19 listopada 2010 roku do 15 kwietnia 2011 roku, co stanowi przestępstwo z art.13§1 k.k. w zw. z art.156§1 pkt 2 k.k. i art.157§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k.	
2.	R. D.	w dniu 14 maja 2021 roku we W. przy ul. (...) naruszył nietykalność cielesną M. M. (1) poprzez co najmniej dwukrotne uderzenie go pięścią w twarz, powodując u pokrzywdzonego powierzchowny tępy uraz twarzoczaszki, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa albowiem był uprzednio skazany wyrokiem Sądu	

		Okręgowego we W. z dnia 21 października 2010 roku sygn. akt III K 59/10 za czyn z art.13§1 k.k. w zw. z art.148§1 k.k. i art.159 k.k. i art.157§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. za który wymierzono mu karę pozbawienia wolności w wymiarze 9 lat, którą odbywał w okresie od 7 maja 2011 roku do 3 października 2018 roku, na poczet której zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od 3 września 2009 roku do 9 listopada 2010 roku, od 19 listopada 2010 roku do 15 kwietnia 2011 roku tj. o czyn z art.217§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k.	
3.	R. D.	w dniu 14 maja 2021 roku we W. przy ul. (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki F. (...) o nr rejestracyjnym (...) znajdując się pod wpływem substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w stężeniu we krwi wynoszącym 43,7 ng/ml oraz środka odurzającego delta-9-tetrahydrokannabinolu w stężeniu we krwi wynoszącym 0,82 ng/ml tj. o czyn z art.178a§1 k.k.	
4.	M. D.	W dniu 14 maja 2021 roku we W. utrudniał organom ścigania przeprowadzenie postępowania karnego w sprawie usiłowania	

		zabójstwa D. T., pomagając sprawcy przestępstwa R. D. uniknąć odpowiedzialności karnej za dokonany przez niego czyn w ten sposób, że zacierał ślady wskazanego przestępstwa w ten sposób, iż bezpośrednio po dokonanym przestępstwie umyślnie narzędzie przestępstwa tj. śrubokręt, którym R. D. zadawał ciosy pokrzywdzonemu tj. o czyn z art.239§1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 14 maja 2021r. we W. R. D. kierował swoim samochodem marki F. (...) nr rej. (...). Wraz z nim jako pasażerka poróżowała jego ówczesna partnerka A. M. (2). Gdy około godziny 18:00 pojazd kierowany przez R. D. jechał ul. (...) nieostrożnie i z dużą prędkością, w okolicy jezdni tej ulicy znajdował się M. M. (1) wraz z jadącym na hulajnodze 4 letnim synem. Gdy samochód R. D. pojazd przejeżdżał koło nich, M. M. (1) z obawy o bezpieczeństwo dziecka odepchnął syna na bok, aby zapobiec wypadkowi. M. M. (1) zwrócił wówczas uwagę R. D. że jeździ za szybko, że jest to strefa	Zeznania świadka M. M. (1)	k.643v.-645v., k.110-112	

zamieszkania i obowiązuje tu ograniczenie prędkości do 20 km/h.

W czasie rozmowy R. D. był wulgarny i przeklinał, a syn M. M. (1) zaczął płakać.

W tym czasie znajdująca się w aucie A. M. (2) starała się uspokoić partnera.

M. M. (1) widząc, że rozmowa z kierowcą nie przynosi efektów, a wręcz powoduje jego agresję, postanowił wraz synem oddalić się z tego miejsca.

Wówczas R. D. wysiadł z samochodu i zaczął iść za M. M. (1) i jego synem. Następnie R. D. podszedł do M. M. (1) i uderzył go co najmniej dwukrotnie z pięści w twarz. Wówczas M. M. (1) telefonem komórkowym zrobił zdjęcie samochodu sprawcy, na co R. D. nakazał mu jego skasowanie.

Na zaistniałą sytuację zareagowali znajdujący się w pobliżu sklepu spożywczego partner właścicielki sklepu - (...) oraz jego brat S. T., którzy podeszli na miejsce zdarzenia aby odciągnąć napastnika od M. M. (1) i jego dziecka oraz zwracali uwagę sprawcy na niewłaściwe zachowanie. M. M. (1) oddalił się z tego miejsca i zadzwonił na Policję.

R. D. nadal był agresywny, pobudzony, krzyczał do

interweniujących mężczyzn. W pewnym momencie podszedł do samochodu i wyciągnął z niego ostry przedmiot i zaczął nim wymachiwać przed mężczyznami. Wówczas D. T. i S. T. wycofali się, a R. D. wszedł do samochodu i z piskiem opon odjechał. W wyniku zdarzenia M. M. (1) doznał obrażeń ciała w postaci powierzchownego tępego urazu twarzoczaszki, które skutkowały naruszeniem jego nietykalności cielesnej.			
Zeznania świadka D. T.	k.608-613, k.134v.-135, k.423-424		
Zeznania świadka S. T.	k.645v.-649, k.147-148		
Zeznania świadka D. B.	k.128-130		
Zeznania świadka A. M. (3)	k.659-662v., k.48-50,		
częściowo zeznania świadka A. M. (2)	k.696v.-701, k.11-12		
Częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. D.	k.607v.-608, k.66-67, k.83, k.393-394, k.464-465		
Opinia sądowo lekarska biegłego W. D.	k.307-309		
Ustna opinia uzupełniająca biegłego W. D.	k. 702-705		

2. Po niedługim czasie R. D. powrócił pieszo w okolice sklepu spożywczego przy ul. (...). W tym czasie w pobliżu sklepu znajdowali się D. T. i S. T., którzy pakowali zakupy do samochodu. Widząc nadchodzącego R. D. postanowili pozostać na miejscu obawiając się że może coś zrobić właściciele sklepu (...) (partnerce D. T.) i jej pracownicy M. S.. Gdy R. D. zobaczył D. T. i S. T. zaczął się awanturować, jak również chciał ich uderzyć trzymanym w rękę śrubokrętem. W pierwszej kolejności R. D. próbował uderzyć śrubokrętem S. T., jednakże ten odskoczył i R. D. nie zdołał go uderzyć. Natomiast D. T. nie zdążył odskoczyć, jednak zamierzając uciec odwrócił się plecami do napastnika i wówczas R. D. dwukrotnie uderzył go śrubokrętem w plecy, a gdy D. T. upadał R. D. uderzył go śrubokrętem po raz trzeci z boku w okolice pachy. R. D. krzyczał do D. T. w wulgarnych słowach po co się wtrącał. Gdy D. T. przewrócił się na ziemię, R. D. zaczął gonić S. T., jednakże nieskutecznie. W tym czasie A. M.	Zeznania świadka D. T.	k.608-613, k.134v.-135, k.423-424	

(3) udzielała pomocy D. T. próbując zatamować masywne krwawienie z ran znajdującej się pod pachą po prawej stronie oraz w górnej części pleców i wezwała pogotowie ratunkowe. Następnie ma miejscu zdarzenia pojawił się brat R. M. D. razem A. M. (2), którzy zabrali R. D. z miejsca zdarzenia.			
Zeznania świadka S. T.	k.645v.-649, k.147-148		
Zeznania świadka A. M. (3)	k.659-662v., k. 48-50, k.106-107		
Zeznania świadka M. M. (1)	k.643v.-645v., k.110-112		
Zeznania świadka M. S.	k.663-666, k.117-119		
Zeznania świadka Ł. T.	k.701-702, k.6-8		
Zeznania świadka W. S.	k.657v.-658v., k.153-155		
Zeznania świadka D. B.	k.128-120		
częściowo zeznania świadka A. M. (2)	k.696v.-701, k.11-12		
Częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. D.	k.607v.-608, k.66-67, k.83, k.393-394, k.464-465		
Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. D.	k.608-608v., k.73-74, k.348-349		
3. D. T. został zabrany z miejsca zdarzenia do	Zeznania świadka D. T.	k.608-613, k.134v.-135, k.423-424	

szpitala, gdzie przeszedł operację, a następnie był hospitalizowany.

W wyniku zdarzenia D. T. doznał obrażeń ciała w postaci dwóch ran kłutych w linii pachowej po stronie prawej oraz jednej rany kłutej w zakresie grzbietu po prawej stronie z następującymi: rana kłuta płuca prawego, masywną odma opłucnową prawostronną i spadnięciem płuca prawego, złamaniem żebra III prawego z przemieszczeniem odłamów, odłamaniem fragmentów łuku kręgu Th3 wraz z krwiakiem przyrdzeniowym i stłuczeniem rdzenia kręgowego, skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała oraz rozstrojem zdrowia na czas powyżej dni siedmiu.

Działanie sprawcy naraziło D. T. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia.

Dwa dni po zdarzeniu M. D. przyszedł do sklepu (...) przy ul. (...) i przeproszał za zachowanie brata, nie chciał jednak opuścić sklepu mimo próśb.

Po powrocie ze szpitala (...) potrzebował pomocy osób bliskich w codziennych czynnościach. Po 2 miesiącach od zdarzenia wrócił do pracy w firmie transportowej jako kierowca, jednak nie jest

w stanie dźwigać i nie wykonuje takiej pracy jak wcześniej. Odczuwa nadal promieniujące dolegliwości bólowe lewego biodra, pachwiny, ból pleców u góry, ból łopatki i żeber z prawej strony w związku z którymi ma problemy ze spaniem, jak również nie ma czucia w lewej nodze, nie może biegać. Po zdarzeniu D. T. korzystał z rehabilitacji ponosząc jej koszty w kwocie 2430 zł.			
Zeznania świadka S. T.	k.645v.-649, k.147-148		
Zeznania świadka A. M. (3)	k.659-662v., k. 48-50, k.106-107		
Zeznania świadka S. C.	k.656v.-657v., k.442-443		
Dokumentacja medyczna D. T.	Koperta k.349c		
Opinia sądowo lekarska biegłego W. D.	k.307-309 k.449-456		
Ustna opinia uzupełniająca biegłego W. D.	k.702-705		
Kopie faktur	k. 686, k. 687, k.726, k. 732		
4. Po zdarzeniu, w dniu 14 maja 2021r. R. D., M. D. i A. M. (2) wrócili do miejsca zamieszkania, R. D. dał śrubokręt bratu tj.	częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. D.	k.607v.-608, k.66-67, k.83, k.393-394, k.464-465	

M. D., a ten wymyśl go pod bieżącą wodą i schował na szafie. R. D. opuścił mieszkanie przed przyściem funkcjonariuszy policji. Następnie w wyniku przeszukania funkcjonariusze policji ujawnili śrubokręt o całkowitej długości 21 cm z rękojeścią o długości 8 cm pokrytą czerwoną farbą, który znajdował się na szafce w pokoju przy łazience wskazanym przez M. D.. Na rękojeści śrubokręta ujawniono ślady linii papilarnych, których z uwagi na brak wystarczającej liczby cech szczególnych nie zakwalifikowano do identyfikacji. Na kurtce zabezpieczonej od R. D. ujawniono ślady krwi pochodzące od D. T.. W pojeździe F. (...) nr rej. (...) w kieszeni lewych drzwi kierowcy ujawniono nóż kuchenny o czarnej rękojeści oraz falowanym drobno ząbkowanym ostrzu.			
częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. D.	k.608-608v., k.73-74, k.348-349		
Zeznania świadka Ł. T.	k.6-8		
zeznania świadka D. B.	k.128-130		

Zeznania świadka W. S.	k.657v.-658v., k.153-155		
Protokół przeszukania mieszkania przy ul. (...)	k.22-24		
Protokół oględzin odzieży D. T.	k.25-28		
Protokół oględzin odzieży oskarżonego R. D.	k.29-32		
Protokół oględzin rzeczy – śrubokręt	k.33-36		
Protokół oględzin miejsca – łazienka	k. 37-40		
Opinia z zakresu daktyloskopii	k.262-265		
Opinia z zakresu badań biologicznych	k.281-291		
5. M. D. został zatrzymany w dniu 14 maja 2021r. o godz. 18:50 Badanie stanu trzeźwości M. D. przeprowadzone 14 maja 2021r. o godz. 22:02 wykazało 1,21 promila alkoholu w wydychanym powietrzu.	Protokół zatrzymania oskarżonego M. D.	k.19	
Protokół badania stanu trzeźwości oskarżonego M. D.	k.21		
6. W dniu 14 maja 2021 roku we W. przy ul. (...) kierował w ruchu	Protokół badania stanu trzeźwości oskarżonego R. D.	k.16 i k.18	

lądowym samochodem osobowym marki F. (...) o nr rejestracyjnym (...) znajdując się pod wpływem substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w stężeniu we krwi wynoszącym 43,7 ng/ml oraz środka odurzającego delta-9-tetrahydrokannabinolu w stężeniu we krwi wynoszącym 0,82 ng/ml Badanie trzeźwości R. D. przeprowadzone w dniu 14 maja 2021r. o godz. 21:30 wykazało 0,64 mg/l, o godz.21:51 wykazało 0,60 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 22:22 wykazało 1,06 promila alkoholu w wydychanym powietrzu, zaś o godzinie 22:24 -1,16 promila alkoholu w wydychanym powietrzu. W przekazanej do badań próbce krwi pobranej od R. D. o godz. 23:50 stwierdzono obecność alkoholu etylowego w ilości 1,1 promila, a nadto obecność 7-aminoklazepamu, amfetaminy w stężeniu 43,7 ng/ml oraz delta-9-tetrahydroksykannabinolu w stężeniu 0,82 ng/ml.			
Świadectwo wzorcowania	k.17		
Opinia toksykologiczna	k.177-178		
Protokół pobrania krwi	k.196		

Opinia sądowo lekarska biegłego W. D.	k.307-309 k.449-456		
Ustna opinia uzupełniająca biegłego W. D.	k.702-705		
Częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. D.	k.607v.-608, k.66-67, k.83, k.393-394, k.464-465		
7. R. D. został zatrzymany w dniu 14 maja 2021r. o godz. 18:50, a następnie postanowieniem Sądu Rejonowego dla (...) z dnia 17 maja 2021r. w sprawie II Kp 571/21 tymczasowo aresztowany. Postanowieniem z dnia 24 listopada 2021r. w sprawie II AKz 881/21 Sąd Apelacyjny we W. uchylił tymczasowe aresztowanie R. D..	Protokół zatrzymania oskarżonego R. D.	k.14	
Postanowienie w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania	k.84		
Postanowienie o uchyleniu tymczasowego aresztowania	k.332-333		
8. R. D. urodził się (...), jest żonaty, na utrzymaniu ma żonę, aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności, przez osadzeniem	Dane o osobie oskarżonego R. D.	k.607	

utrzymywał się z pracy w firmie budowlanej uzyskując dochód w kwocie 3000 zł miesięcznie.			
Informacja policji w trybie art.213§1 k.p.k.	k.104		
9. R. D. nie jest chory psychicznie i nie był chory w krytycznym czasie. Nie jest upośledzony umysłowo. Wykluczono inne zakłócenia czynności psychicznych mogące mieć wpływ na ocenę jego poczytalność w tym patologiczny bądź atypowy charakter upicia alkoholowego tempore criminis (zakładając że był wtedy pod wpływem alkoholu) oraz uwzględniając ewentualne połączenie alkoholu z innymi środkami psychoaktywnymi. Rozpoznano osobowość dysocjalną, co nie ma znaczenia orzeczniczego w aktualnej sprawie. Znaczenia orzeczniczego nie miałyby ewentualne uzależnienie opiniowanego od alkoholu i innych środków psychoaktywnych do rozpoznania czego udzielony przez niego wywiad nie dał podstaw. Opisane w zarzucie działania nie były wynikiem zaburzeń chorobowych, chorobowej	Opinia sądowo-psychiatryczna biegłych C. P. i G. K. dotycząca oskarżonego R. D.	k. 339-346	

motywacji. Do ich ujawnienia przyczyniły się cechy jego zaburzonej osobowości, a być może dodatkowo spożyty wcześniej alkohol (z tym że opiniowany wskazuje, że wypił go po zdarzeniu, który w sposób typowy obniża intelektualną kontrolę zachowań i sprzyja wyzwalaniu agresji. T. criminis R. D. nie miał zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozumienia znaczenia czynu oraz pokierowania swoim postępowaniem. Nie zachodzą warunki z art.31§1 lub 2 k.k. Może brać udział w toczącym się postępowaniu oraz stawać przed sądem i jest zdolny do prowadzenia obrony w sposób samodzielny i rozsądny.			
Uzupełniająca opinia sądowo-psychiatryczna dotycząca oskarżonego R. D.	k.470-471		
10. R. D. był uprzednio karany, w tym wyrokiem Sądu Okręgowego we W. z dnia 21 października 2010 roku sygn. akt III K 59/10 za czyn z art.13§1 k.k. w zw. z art.148§1 k.k. i art.159 k.k. i art.157§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. za który wymierzono	Dane z Krajowego Rejestru Karnego	k.378-380	

mu karę pozbawienia wolności w wymiarze 9 lat, którą odbywał w okresie od 7 maja 2011 roku do 3 października 2018 roku, na poczet której zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od 3 września 2009 roku do 9 listopada 2010 roku, od 19 listopada 2010 roku do 15 kwietnia 2011 roku. Aktualnie odbywa karę 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego we W. z dnia 15.10.2021r. w sprawie III K 196/21			
Odpis wyroku SO we W. z danymi o odbyciu kary	k.161-162		
Dane z bazy N.-sad	k.728		
11. M. D. urodził się (...), jest bezdzietnym kawalerem, ma średnie wykształcenie, aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności, przed osadzeniem utrzymywał się z zasiłku socjalnego w kwocie 600 zł.	Dane o osobie oskarżonego M. D.	k.607	
Informacja policji w trybie art.213§1 k.p.k.	k.105		
12. M. D. nie jest chory psychicznie w rozumieniu psychozy i nie był chory psychicznie w krytycznym czasie. Nie jest	Opinia sądowo-psychiatryczna biegłych A. J. i J. B. dotycząca oskarżonego M. D.	k.322-326	

upośledzony umysłowo. U M. D. stwierdzono zespół uzależnienia spowodowany używaniem amfetaminy, marihuany, heroiny, z deklarowana od 2009r. abstynencją. Działania objęte zarzutem nie miały motywacji psychotycznej, chorobowej. R. D. w krytycznym czasie w odniesieniu do stawianego zarzutu nie miał zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozumienia znaczenia czynu oraz pokierowania swoim postępowaniem. Nie zachodzą warunki z art.31§1 lub 2 k.k. Może brać udział w toczącym się postępowaniu i jest zdolny do prowadzenia obrony w sposób samodzielny i rozsądny.			
13. M. D. był uprzednio karany, aktualnie odbywa karę 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 22.07.2022r. w sprawie II K 324/22	Dane z Krajowego Rejestru Karnego	k.383-386	
Dana z bazy N.-sad	k.729		
Fakty uznane za nieudowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
--	--	--	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
--	--	--	
2. Ocena Dowodów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	Zeznania świadka M. M. (1)	Zeznania świadka M. M. (1), który opisał przebieg sytuacji mającej miejsce na ul. (...) a będącej następstwem zwrócenia przez niego uwagi na niebezpieczny sposób kierowania pojazdem przez oskarżonego R. D. Sąd ocenił jako przekonujące. Zeznania te korespondowały z opisem zdarzenia przedstawianym przez D. T., S. T. jak również A. M. (3) i funkcjonariusza policji D. B., które były spójne i wzajemnie się uzupełniały. Relacje naocznych (poza D. B.) świadków zdarzenia pozwoliły przyjąć, że M. M. (1) wraz będący z	

dzieckiem jadącym na hulajnodze zwrócił uwagę R. D. że jeździ za szybko. Natomiast jak opisywali świadkowie R. D. był wulgarny i przeklinał, a syn M. M. (1) zaczął płakać. W tym czasie znajdująca się w aucie A. M. (2) starała się uspokoić partnera.

M. M. (1) widząc, że rozmowa z kierowca nie przynosi efektów, a wręcz powoduje jego agresję, postanowił oddalić się w raz synem z tego miejsca. Wówczas jak wskazywały relacje świadków R. D. wysiadł z samochodu i zaczął iść za M. M. (1) i jego synem. Następnie R. D. podszedł do M. M. (1) i uderzył go co najmniej dwukrotnie z pięści w twarz. Na zaistniałą sytuację zareagowali znajdujący się w pobliżu sklepu spożywczego partner właścicielki sklepu - (...) oraz jego brat S. T., którzy podeszli na miejsce zdarzenia aby odciągnąć napastnika od M. M. (1) i jego dziecka oraz zwracali uwagę sprawcy na niewłaściwe zachowanie. M. M. (1) oddalił się z tego miejsca i zadzwonił na Policję, natomiast oskarżony wraz z partnerką odjechał kierowanym przez siebie samochodem.

Jako częściowo nieprzekonujące Sąd ocenił zeznania świadka A. M. (2), która jako osoba

najbliższa oskarżonemu R. D. miała powód do przedstawiania wersji dla niego najkorzystniejszej. Należało zauważyć, że świadek przesłuchana po raz pierwszy wskazywała że miała miejsce awantura pomiędzy R. D. a mężczyzną z dzieckiem, w czasie której oskarżony kilkakrotnie przeklinał a ona zwracała mu uwagę, żeby tego nie robił bo obok jest dziecko. Wskazała, że nie obserwowała sytuacji pomiędzy R. D. a M. M. (1) bo płakała, natomiast gdy się odwróciła widziała, jak oskarżony szarpie się z tym mężczyzną. Słuchana na rozprawie podawała natomiast że nie doszło do rękoczynów, jak również, że miały miejsce jakieś wyzwiska, jak również podała szereg dodatkowych okoliczności, o których wcześniej nie zeznawała oraz odmiennie opisała przebieg kolejnego zdarzenia mającego miejsce pod sklepem. Dlatego też Sąd uznał, że zeznania A. M. (2) zasługiwały na przydanie im waloru wiarygodności wyłącznie w zakresie w jakim korespondowały z innymi przekonującymi dowodami.

Czyniąc ustalenia w zakresie obrażeń ciała jakich w następstwie zdarzenia doznał pokrzywdzony M. M. (1) Sąd posiłkował się opinią biegłego z zakresu

		medycyny sądowej W. D., której wniosków nie kwestionował uznając ją za rzetelną. Biegły wskazał, że wobec braku dokumentacji wskazującej na obrażenia ciała pokrzywdzonego w oparciu o pozostałe dowody należało przyjąć, że pokrzywdzony doznał tępego urazu twarzoczaszki, które to zmiany urazowe należało rozpatrywać w kontekście art.217 k.k.	
	Zeznania świadka D. T.		
	Zeznania świadka S. T.		
	Zeznania świadka D. B.		
	Zeznania świadka A. M. (3)		
	częściowo zeznania świadka A. M. (2)		
	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. D.		
	Opinia sądowo lekarska biegłego W. D.		
	Ustna opinia uzupełniająca biegłego W. D.		
2	Zeznania świadka D. T.	Przebieg zdarzenia będącego jak wskazywali świadkowie bezpośrednim następstwem zajścia pomiędzy oskarżonym R. D. a pokrzywdzonym	

M. M. (1), na które zareagowali D. i S. T. Sąd zrekonstruował w oparciu o spójne relacje świadków D. T., S. T., A. M. (3), M. M. (1), M. S., będących naocznymi obserwatorami zdarzenia, a pośrednio w oparciu o zeznania funkcjonariuszy policji, którzy informacje o przebiegu zdarzenia mieli z przekazanych im informacji jak również sytuacji zastanej na miejscu zdarzenia. O tym, że zdarzenie to pozostawało w bezpośrednim związku z poprzednim i stanowiło reakcję na podjętą przez pokrzywdzonego i jego brata interwencję świadczyły opisywane przez świadków wypowiedzi oskarżonego R. D., które choć opisane w różny sposób jednoznacznie wskazywały na to, że zachowanie to było niejako odwetem za wtrącenie się do zajścia pomiędzy oskarżonym a M. M. (1), a w jego trakcie to R. D. był agresorem.

Relacje przesłuchanych świadków nie potwierdziły natomiast wersji przytoczonej przez oskarżonego R. D., M. D. jak i A. M. (2) jakoby któryś z pokrzywdzonych miał mieć w ręku narzędzie (deskę) przed użyciem której R. D. miał się bronić.

Wyjaśnienia oskarżonego R. D. Sąd jedynie

częściowo uznał za przekonujące, mianowicie w zakresie w jakim przyznał, że uderzył pokrzywdzonego posiadany przez siebie śrubokrętem. Odnośnie narzędzia jakim oskarżony R. D. zadawał ciosy pokrzywdzonemu należało zauważyć, że sam oskarżony R. D. w wyjaśnieniach składanych po raz pierwszy wskazał, że śrubokręt miał już chyba w kieszeni jak jechał samochodem („Ja coś tam przykręcałem tym śrubokrętem w samochodzie. C. podważałem. C. było przy drzwiach, jakiś plastik przykręcałem – k.67)

Odnosząc się do wyjaśnień oskarżonego złożonych po raz pierwszy należało zauważyć, że wskazał on że nie pamięta aby uderzył pokrzywdzonego po raz drugi należało uznać je za przyjętą linię obrony.

Z relacji zarówno samego pokrzywdzonego jak i przesłuchanych świadków wynikało, że ciosów tych było więcej – dwa a nawet trzy (por. S. T. k.147 – „widziałem jak sprawca kilka razy dwa może nawet trzy uderzył przedmiotem trzymanym w rękę brata” i k.646 – „uderzył go w plecy tym co miał w ręce. Brat i upadł na kolana. On powtórzył te uderzenie dwa razy”, M. M. (1) pytany czy to był jednokrotny zamach

	k.644 – „może dwa może trzy”, Agnieszka Mańka k.49 – „widziałam z całą pewnością, że uderzył go dwa razy). Opinia obejmująca charakter i mechanizm powstania obrażeń ciała u pokrzywdzonego wskazywała również na to, że pokrzywdzony doznał trzech ran kłutych klatki piersiowej w tym dwóch w linii pachowej po stronie prawej oraz jednej w zakresie grzbietu po stronie prawej. Tym samym wersja podawana przez oskarżonego co do jednego uderzenia nie była przekonująca.
Zeznania świadka S. T.	
Zeznania świadka A. M. (3)	
Zeznania świadka M. M. (1)	
Zeznania świadka M. S.	
Zeznania świadka Ł. T.	
Zeznania świadka W. S.	
Zeznania świadka D. B.	
częściowo zeznania świadka A. M. (2)	
Częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. D.	

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. D.			
3	Zeznania świadka D. T.	W oparciu o zeznania pokrzywdzonego, jego brata oraz A. M. (3) Sąd ustalił, że po zdarzeniu pokrzywdzony był hospitalizowany, a następnie korzystał z rehabilitacji, której koszt wykazał przedłożonymi fakturami. Zeznania te również pozwoliły ustalić konsekwencje zdarzenia na dalsze funkcjonowanie pokrzywdzonego. Ponadto w oparciu o zeznania świadka A. S. ustalił że dwa dni po zdarzeniu oskarżony M. D. przyszedł do prowadzonego przez nią sklepu i przeproszał za zachowanie brata, a jego pojawienie się sklepie w kontekście zdarzenia z 14 maja 2021r. wzbudziło obawę świadka, jednak nie doszło do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Zeznania świadka S. C. Sąd również uznał za przekonujące, choć należało zauważyć, że charakter pracy świadka i styczność z wieloma pacjentami mogły spowodować braki pamięci co do świadczeń medycznych udzielonych D. T.. Korespondująca z uzyskaną dokumentacją medyczną jak i wiarygodnymi zeznaniami świadków opinia biegłego W. D. odnośnie charakteru	

i mechanizmu powstania obrażeń ciała u pokrzywdzonego D. T. nie budziła wątpliwości Sądu.

W oparciu o jej wnioski Sąd ustalił, że D. T. doznał obrażeń ciała w postaci dwóch ran kłutych w linii pachowej po stronie prawej oraz jednej rany kłutej w zakresie grzbietu po prawej stronie z następczymi: rana kłuta płuca prawego, masywną odma opłucnową prawostronną i spadnięciem płuca prawego, złamaniem żebra III prawego z przemieszczeniem odłamów, odłamaniem fragmentów łuku kręgu Th3 wraz z krwiakiem przyrdzeniowym i stłuczeniem rdzenia kręgowego, skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała oraz rozstrojem zdrowia na czas powyżej dni siedmiu, a działanie sprawcy naraziło D. T. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia.

Biegły wskazał mianowicie, że „z materiałów, które mi przekazano wynikało, że narzędziem które miało być użyte był śrubokręt, którego ostrze pozostawać miało rzędu tam było 21 cm rączka 8 cm więc 13 cm a i biorąc pod uwagę zakres struktur anatomicznych które uległy uszkodzeniu i niewątpliwie zadaną siłę

użytą siłę do zadania co najmniej jednego z tych ciosów była na tyle duża, że doszło do złamania wielołamowego żebra i łuków kręgu piersiowego nie ulega jakiegokolwiek wątpliwości, że zadając co najmniej jedno z tych uderzeń naraził w sposób bezpośredni pokrzywdzonego na niebezpieczeństwo utraty życia.”

Biegły podkreślił, że tylko możliwie szybka udzielone wówczas pomoc lekarska zapobiegła zaistnieniu i pokrzywdzonego co najmniej ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, biegły wskazał bowiem, że pokrzywdzony jest w miarę młody, sprawny, zdrowi i miał dużo możliwości kompensacyjnych.

Słuchany na rozprawie biegły podkreślił również, że narzędzie nie spenetrowało bezpośrednio rdzenia kręgowego – dotarło do granicy rdzenia o tam się zatrzymało nie uszkadzając anatomicznie w sposób trwały struktur rdzenia kręgowego. Wierzchołek narzędzia ucisnął rdzeń kręgowy w następstwie czego doszło do stłuczenia następnie do wytworzenia się w tym miejscu krwiaka, który również uciskał na rdzeń.

Biegły pytany o możliwość ustalenia w jaki sposób ciosy zostały zadane wskazał, że „dwie rany były w okolicy pachowej prawej a trzecia z tyłu na wysokości łopatki, grzebienia łopatki. Sugeruje to któro ręczny jest potencjalnie sprawca i te dwie rany w okolicy pachowej sugerują, że zostały zadane w bardzo bliskiej odległości czasowej, praktycznie jednoczasowej jeżeli tak było, a ta trzecia jest od nich mniej więcej oddalona to najprawdopodobniej jeżeli tak było to najprawdopodobniej świadczyłoby to o nieprzypadkowości jakiegokolwiek przypadkowości zadawania uderzeń lecz z chęci szybkiego i sprawnego obezwładnienia ofiary, która doznając kilku ciosów w bardzo krótkim odstępie czasowym doznaje rozległych obrażeń ciosów w tej samej okolicy i staje się niezdolna do jakiegokolwiek sensownej czy celowej obrony.”

Natomiast w ocenie Sądu mając na uwadze treść opinii biegłego nie było możliwości jednoznacznego ustalenia wzajemnego ustawienia napastnika i ofiary.

Zeznania świadka S. T.			
Zeznania świadka A. M. (3)			
Zeznania świadka S. C.			
Dokumentacja medyczna D. T.			
Opinia sądowo lekarska biegłego W. D.			
Ustna opinia uzupełniająca biegłego W. D.			
Kopie faktur			
4	częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. D.	Jako częściowo wiarygodne Sąd ocenił wyjaśnienia obu oskarżonych co do okoliczności w jakich doszło do umycia narzędzia przestępstwa tj. śrubokręta użytego przez oskarżonego R. D. do zadania obrażeń ciała pokrzywdzonemu D. T.. Oskarżony R. D. wyjaśnił, że nie pamięta co zrobił ze śrubokrętem, może zostawił go w domu, jednak nic więcej z nim nie robił i nie umył go. Ta ostatnia część wyjaśnień była spójna z pierwszymi wyjaśnieniami M. D. (k.73-74). Krytycznie w kontekście uprzednio przedstawionej relacji oraz zeznań świadków Sąd ocenił natomiast złożone na rozprawie	

wyjaśnienia oskarżonego M. D. w których wprawdzie przyznał że umył śrubokręt jednakże nie wiedział do czego służył. W pierwszych bowiem wyjaśnieniach oskarżony ten wskazywał, że na pytanie gdzie ma położyć umyty śrubokręt brat powiedział mu, że tym śrubokrętem dźgnął tego pokrzywdzonego. Podobna relacja płynęła z zeznań świadka Ł. T. który podał „dzielnicowi rozpytali brata M. D., który przyznał się, że zabrał śrubokręt zostawiony przez brata, narzędzie, którym brat ugodził pokrzywdzonego (por. k.7).

Narzędzie służące popelnieniu przestępstwa tj. śrubokręt został ujawniony w toku przeszukania, na co wskazywał protokół przeszukania mieszkania zajmowanego przez oskarżonego R. D..

W próbce pobranej w formie wymazu z części bocznej śrubokrętu oznaczono zdegradowaną mieszaninę profili genetycznych co najmniej dwóch osób. Cechy oznaczone w mieszaninie profil genetycznych wykazują podobieństwo z profilem genetycznym D. T.. Z uwagi na charakter oznaczonej mieszaniny profili, wykazującej cechy degradacji, nie można

	jednoznacznie przypisać pochodzenia ww. próbki. Sąd nie kwestionował również wyników badań biologicznych które ujawniły na odzieży oskarżonego R. D. krew pochodząca od pokrzywdzonego D. T. Badanie daktyloskopijne którego wyników Sąd również nie kwestionował nie pozwoliło wprawdzie na ujawnienia na nim śladów linii papilarnych nadających się do identyfikacji jednak ustalenie, że było to narzędzie użyte do zadania ciosów pokrzywdzonemu wynikało z przyjęcia za przekonujące opisanych wyżej relacji oskarżonych i zeznań świadków opisujących jakim narzędziem ciosy były zadawane jak i zeznań funkcjonariusza policji Ł. T., który przytoczył wypowiedź M. D.. Sąd nie kwestionował nadto wyników czynności w postaci przeszukania pojazdu którym uprzednio poruszał się oskarżony R. D. tj. ujawnienia noża w drzwiach od strony kierowcy, a tym samym nie można wykluczyć że był narzędziem użytym w czasie zdarzenia z M. M. (1).	
częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. D.		

Zeznania świadka Ł. T.			
zeznania świadka D. B.			
Zeznania świadka W. S.			
Protokół przeszukania mieszkania przy ul. (...)			
Protokół oględzin odzieży D. T.			
Protokół oględzin odzieży oskarżonego R. D.			
Protokół oględzin rzeczy – śrubokręt			
Protokół oględzin miejsca – łazienka			
Opinia z zakresu daktyloskopii			
Opinia z zakresu badań biologicznych			
5.	Protokół zatrzymania oskarżonego M. D.	Dokumenty nie kwestionowane przez strony wskazujące na czas zatrzymania oskarżonego M. D. oraz wynik badania stanu jego trzeźwości.	
Protokół badania stanu trzeźwości oskarżonego M. D.			
6.	Protokół badania stanu trzeźwości oskarżonego R. D.	Oskarżony R. D. nie kwestionował, że w dniu objętym zarzutem kierował opisanym zarzutem pojazdem	

mechanicznym w ruchu lądowym. Jako nieprzekonujące i stanowiące wyłącznie realizację prawa do obrony Sąd ocenił jednak wyjaśnienia tego oskarżonego w których nie przyznał się do kierowania pojazdem mechanicznym znajdując się pod wpływem substancji psychotropowej i środków odurzających w kontekście opinii sporządzonej przez biegłego D., której rzetelności nie kwestionował.

Nie ulegało wątpliwości Sądowi, że w próbce krwi pobranej od oskarżonego ujawniono zarówno alkohol etylowy w ilości 1,1 promila, a nadto stwierdzono obecność 7-aminoklazepamu, amfetaminy w stężeniu 43,7 ng/ml oraz delta-9-tetrahydroksykannabinolu w stężeniu 0,82 ng/ml.

Mając na uwadze treść opinii sądowno – lekarskiej twierdzenia oskarżonego odnośnie czasu, ilości i rodzaju alkoholu etylowego mającego być przez niego spożytym (tj. po zdarzeniu butelki D. a następnie po powrocie do domu około pół szklanki B.'a) pozostają prawdopodobne. Tym samym mimo ujawnienia w jego organizmie alkoholu etylowego w opisanych badaniach wartościach nie można

było przypisać oskarżonemu kierowania pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości.

W uzupełniającej ustnej opinii biegły W. D. (por. k.704) wskazywał: „Biorąc pod uwagę udostępnione mi obecnie materiały nie można w sposób kategoriyczny i jednoznacznych stwierdzić aby przed godz. 18 tegoż krytycznego dnia R. D. znajdował się pod wpływem, czy też po użyciu nawet alkoholu etylowego. Nie mniej zastrzec należy, że nie wiemy jaką ilość i jakiego rodzaju alkohol miałby spożyć i dokładnie w jakim przedziale czasowym stąd też nie możemy wykluczyć sytuacji, że np. był po użyciu alkoholu etylowego a następnie po zdarzeniu doszło do tzw. nadpicia. Nie ulega jednak w świetle materiałów wątpliwości nie mnie oceniać osobowe źródła dowodowe, że znajdował się pod wpływem amfetaminy, (...) oraz K.. Wprawdzie stężenia (...) i amfetaminy stwierdzone badaniami krwi pobranej po godz. 23:00 jak wynika z protokołu nie pozwalają na kategoriyczne przyjęcia tzn. stężenie każdej z substancji nie pozwala na

jednoznaczne i
kategoryczne
wnioskowanie nie mniej
zestawienie godz.
pobrania i wysokość
stwierdzonych stężeń oraz
łączne występowanie tych
3 substancji przy
przyjęciu, że nie spożył ich
czy nie zażył po kierowaniu
pojazdem pozwala na
jednoznaczne przyjęcie,
że w chwili kierowania
pojazdem stężenie tych
substancji byłoby większe
i z całą pewnością
w zakresie amfetaminy
i (...) należałoby
je rozpatrywać jako
odpowiadające stanowi
pod wpływem środków
odurzających. (...) Stężenie
amfetaminy i (...) jest
praktycznie na górnej
granicy więc skoro minęło
5h to w odniesieniu
zwłaszcza (...) ale też
amfetaminy to stężenie
musiałoby być znacząco
wyższe.” Biegły wskazał, że
nie można jednak ustalić o
ile było wyższe.

Biorąc pod uwagę
chronologię wydarzeń i
czas ich nastąpienia
opisywany przez
świadków należało
przyjąć, że oskarżony R.
D. kierował pojazdem
mechanicznym w ruchu
lądowym znajdując się
pod wpływem opisanych
zarzutem substancji
psychotropowej i środków
odurzających poruszając
się ul. (...) przed
zdarzeniem z udziałem
pokrzywdzonego M. M. (1)
a następnie D. T., a zatem

		w dniu 14 maja 2021r. około godziny 18:00.	
Świadczenie wzorcowania			
Opinia toksykologiczna			
Protokół pobrania krwi			
Opinia sądowo lekarska biegłego W. D.			
Ustna opinia uzupełniająca biegłego W. D.			
Częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. D.			
7.	Protokół zatrzymania oskarżonego R. D.	Dokumenty nie kwestionowane przez strony pozwalające na ustalenie daty zatrzymania oraz zwolnienia oskarżonego, a tym samym okresie podlegającemu zaliczeniu na poczet orzeczonej kary.	
Postanowienie w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania			
Postanowienie o uchyleniu tymczasowego aresztowania			
8.	Dane o osobie oskarżonego R. D.	Dane osobowe oskarżonego nie kwestionowane przez strony, zgodne z informacjami zawartymi	

		w aktach prowadzonego postępowania.	
Informacja policji w trybie art.213§1 k.p.k.			
9.	Opinia sądowo-psychiatryczna biegłych C. P. i G. K. dotycząca oskarżonego R. D.	Opinia pierwotna, jak i opinia uzupełniająca nie budziły wątpliwości co do ich rzetelności, wolne od wad natury logicznej, sporządzona przez biegłych dysponujących zarówno wiedzą jak i doświadczeniem zawodowym w opiniowaniu spraw o podobnym charakterze. W opinii uzupełniającej biegli odnieśli się do kwestii związanej z zażywaniem przez oskarżonego leku o nazwie K., wskazując w opinii, że pierwotne wnioski pozostają niezmienione. Tym samym brak było podstaw do uzupełnienia opinii zgodnie z wnioskiem obrońcy k.581.	
Uzupełniająca opinia sądowo- psychiatryczna dotycząca oskarżonego R. D.			
10.	Dane z Krajowego Rejestru Karnego	Dane pochodzące od uprawnionych organów, nie kwestionowane przez strony, pozwalające na ustalenie uprzedniej karalności oskarżonego oraz działania w warunkach powrotu do przestępstwa.	

Odpis wyroku SO we W. z danymi o odbyciu kary			
Dane z bazy N.-sad			
11.	Dane o osobie oskarżonego M. D.	Dane osobowe oskarżonego nie kwestionowane przez strony, zgodne z informacjami zawartymi w aktach prowadzonego postępowania.	
Informacja policji w trybie art.213§1 k.p.k.			
12.	Opinia sądowo-psychiatryczna biegłych A. J. i J. B. dotycząca oskarżonego M. D.	Opinia nie kwestionowana przez strony, nie budząca wątpliwości co do jej rzetelności, wolna od wad natury logicznej, sporządzona przez biegłych dysponujących zarówno wiedzą jak i doświadczeniem zawodowym w opiniowaniu spraw o podobnym charakterze.	
13.	Dane z Krajowego Rejestru Karnego	Dane pochodzące od uprawnionych organów, nie kwestionowane przez strony, pozwalające na ustalenie uprzedniej karalności oskarżonego.	
Dana z bazy N.-sad			
2.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</i>			

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego R. D.	Wyjaśnienia oskarżonego, w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów jak również wskazujące na to, że miał być atakowany przez pokrzywdzonego D. T. i jego brata, jako stojące w sprzeczności z pozostałymi dowodami Sąd uznał za realizację przysługującego mu prawa do obrony.	
	Wyjaśnienia oskarżonego M. D.	Jako nieprzekonujące Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego składane na rozprawie, w których oświadczył, że nie podtrzymuje części wyjaśnień składanych w postępowaniu przygotowawczym. W szczególności jako niewiarygodne bo stojące w sprzeczności z pozostałymi przekonującymi dowodami Sąd ocenił wyjaśnienia M. D., w których wskazywał, że R. D. miał mu wręcz uratować życie gdy jeden z pokrzywdzonych biegł z kijem lub sztachetą, którym mógłby dostać w głowę (k.608). Należało zauważyć, że zarówno pierwotne wyjaśnienia tego oskarżonego jak i zeznania przesłuchanych świadków wskazywały na	

		to, że M. D. pojawił się na miejscu zdarzenia po tym jak R. D. zadawał ciosy pokrzywdzonemu, a tym samym nie sposób przyjąć za przekonujące twierdzeń że zachowanie brata miało na celu uchronienie go przed doznaniem obrażeń głowy. Podobnie jako nieprzekonujące Sąd ocenił twierdzenia tego oskarżonego przedstawione na rozprawie, że powodem uprzednio złożonych wyjaśnień, w których opisywał jego zachowanie bezpośrednio po opuszczeniu aresztu, a dotyczące pobicia M. D. w jego miejscu zamieszkania 24 listopada 2021r. była chęć odgryzienia się na bracie. W wyjaśnieniach z 26.11.2021r. (kl.348-349) M. D. wprost wyrażał obawę przed bratem, którą należałoby wiązać z treścią uprzednio złożonych wyjaśnień (k.73-74) w których wskazywał na agresywne zachowanie brata wobec pokrzywdzonego D. T..	
	Zeznania świadka P. L.	P. L. nie był bezpośrednim świadkiem zdarzeń objętych zarzutami, a wiedzę o ich przebiegu miał posiadać od mężczyzny o imieniu K., który widział zdarzenie, a którego bliższych personaliów nie był jednak w stanie przytoczyć. Wniosek o przesłuchanie świadka został złożony na końcowym etapie	

		postępowania, natomiast świadek - jak wskazał - o okolicznościach zdarzenia dowiedział się z rozmowy telefonicznej mającej miejsce rok wcześniej, którą to informacją podzielić się miał z oskarżonym R. D. podczas kolejnego wspólnego pobytu w jednostce penitencjarnej. Okoliczności te powodowały, że dowód ten nie był przydatny do dokonania ustaleń faktycznych w niniejszym postępowaniu.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#x	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Punkt III części dyspozytywnej	R. D.
Punkt V części dyspozytywnej	R. D.		
Punkt IX części dyspozytywnej	M. D.		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Punkt III części dyspozytywnej			
Sąd przyjął że oskarżony R. D. dopuścił się popełnienia			

czynu z art.217§ k.k. w zw. z art.64§1 k.k. polegającego na tym, że w dniu 14 maja 2021 roku we W. przy ul. (...) naruszył nietykalność cielesną M. M. (1) poprzez co najmniej dwukrotne uderzenie go pięścią w twarz, powodując u pokrzywdzonego powierzchowny tępy uraz twarzoczaszki, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa albowiem był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we W. z dnia 21 października 2010 roku sygn. akt III K 59/10 za czyn z art.13§1 k.k. w zw. z art.148§1 k.k. i art.159 k.k. i art.157§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. za który wymierzono mu karę pozbawienia wolności w wymiarze 9 lat, którą odbywał w okresie od 7 maja 2011 roku do 3 października 2018 roku, na poczet której zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od 3 września 2009 roku do 9 listopada 2010 roku, od 19 listopada 2010 roku do 15 kwietnia 2011 roku.

Penalizowane na gruncie art. 217 § 1 k.k. zachowanie polega na naruszeniu nietykalności cielesnej człowieka. Użyty przez ustawodawcę zwrot normatywny na oznaczenie czynności wykonawczej stanowi formułę bardzo pojemną.

Mieszczą się w nim bowiem wszelkiego rodzaju czynności oddziałujące na ciało drugiej osoby, które nie są przez nią akceptowane. Musi mieć wymiar fizyczny (wyrok SA w Białymstoku z 9.08.2012 r., II AKa 137/12, LEX nr 1217652).

Komentowany przepis wymienia jeden z możliwych sposobów realizacji znamienia czynnościowego w postaci uderzenia człowieka. Należy przez to pojęcie rozumieć zadanie ciosu. Sprawca może to uczynić ręką, inną częścią ciała (np. kopnięcie, cios głową), a także przy użyciu jakiegoś przedmiotu, np. kija. Następstwa uderzenia nie mogą jednak wykraczać poza mieszczące się w naruszeniu nietykalności cielesnej (O. Górniok [w:] O. Górniok [i in.], Kodeks karny..., s. 247).

W oparciu o przeprowadzone dowody brak było podstaw do twierdzenia, że agresywne zachowanie oskarżonego było wywołane wyzywającym zachowaniem się pokrzywdzonego, który jak zgodnie wskazywali świadkowie zdarzenia zwrócił oskarżonemu uwagę na niebezpieczny sposób poruszania się kierowanym przez niego pojazdem.

Ponadto Sąd przyjął tak jak i prokurator, że oskarżony dopuścił się powyższego czynu w warunkach powrotu do przestępstwa, bowiem został popełniony przed upływem 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwa podobne jakim wobec czynu z art.217§1 k.k. zatem z użyciem przemocy jest przestępstwo kwalifikowane z art.13§1 k.k. w zw. z art.148§1 k.k. i art.159 k.k. i art.157§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k..

Sąd nie miał wątpliwości co do tego, że oskarżony powyższego czynu dopuścił się w sposób zawiniony, zwłaszcza że treści sporządzonych w sprawie opinii sądowo – psychiatrycznych wskazywała, na to, że tempore criminis miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem

Punkt V części dyspozytywnej

Sąd uznał również, że R. D. popełnił przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego pod wpływem środka odurzającego. Oskarżony prowadził samochód osobowy F. (...) nr rej. (...), który niewątpliwie jest pojazdem mechanicznym.

Kierując tym samochodem na drodze publicznej jaka jest ul. (...) we W., oskarżony uczestniczył w ruchu lądowym. Wreszcie oskarżony znajdował się pod wpływem środka odurzającego, co potwierdziło badanie analityczne pobranej od niego próbki krwi jak i opinia biegłego. Dowody te wskazały na to, że we krwi oskarżonego znajdowały się substancja psychotropowa w postaci amfetaminy w stężeniu wynoszącym 43,7 ng/ml oraz środek odurzający w postaci delta-9-tetrahydrokannabinolu w stężeniu wynoszącym 0,82 ng/ml a, które w tym stężeniu oddziałują na ośrodkowy układ nerwowy jak alkohol w stężeniu powyżej 0,5‰, co odpowiada stanowi pod wpływem środka odurzającego, o którym stanowi przepis art. 178a § 1 k.k.

Stwierdzenie obecności dwóch substancji psychoaktywnych we krwi w wysokich stężeniach wskazuje na możliwe oddziaływanie na ośrodkowy układ nerwowy jak alkohol w stężeniu powyżej 0,5 promila jakie zachodziło u oskarżonego podczas pobrania próbki krwi.

Opierając się na opinii biegłego W. D. Sąd uznał, że stężenia te musiały być znacznie wyższe w

czasie kierowania przez oskarżonego pojazdem mechanicznym, natomiast w odniesieniu do ujawnionych stężeń alkoholu w organizmie oskarżonego nie można w sposób kategoryczny i jednoznaczny stwierdzić, że przed godziną 18:00 w dniu objętym zarzutem oskarżony znajdował się pod wpływem czy też po użyciu alkoholu etylowego.

Istota występku określonego w art. 178a § 1 k.k. polega na prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Już sam tylko fakt prowadzenia pojazdu w takim stanie pociąga za sobą wypełnienie ustawowych znamion przestępstwa, chociażby pojazd był prowadzony całkowicie prawidłowo, a sprawca nie naruszył żadnej innej zasady bezpieczeństwa w ruchu i nie spowodował konkretnego niebezpieczeństwa.

Oskarżony swoim zachowaniem spowodował w ocenie Sądu znaczne zagrożenie dla bezpieczeństwa i to nie tylko swojego, ale także innych uczestników ruchu drogowego na co wskazywało jego zachowanie opisane przez świadków

Sąd nie miał wątpliwości co do tego, że oskarżony powyższego czynu dopuścił się w sposób zawiniony, zwłaszcza że treści sporządzonych w sprawie opinii sądowo – psychiatrycznych wskazywała, na to, że tempore criminis miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem

Punkt IX części dyspozytywnej

Sąd przyjął że oskarżony M. D. dopuścił się popełnienia czynu polegającego na tym, że w dniu 14 maja 2021 roku we W. utrudniał organom ścigania przeprowadzenie postępowania karnego w sprawie usiłowania zabójstwa D. T., pomagając sprawcy przestępstwa R. D. uniknąć odpowiedzialności karnej za dokonany przez niego czyn w ten sposób, że zacierał ślady wskazanego przestępstwa w ten sposób, iż bezpośrednio po dokonaniu przestępstwa umyśl narzędzie przestępstwa tj. śrubokręt, którym R. D. zadawał ciosy pokrzywdzonemu, co stanowi przestępstwo z art.239§1 k.k.

Przepis art.239§1 k.k. penalizuje zachowanie sprawcy który utrudnia

lub udaremnia postępowanie karne, pomagając sprawcy przestępstwa, w tym i przestępstwa skarbowego uniknąć odpowiedzialności karnej, w szczególności kto sprawcę ukrywa, zaciera ślady przestępstwa, w tym i przestępstwa skarbowego albo odbywa za skazanego karę.

Zachowanie sprawcze realizujące znamiona typu czynu zabronionego opisanego w art. 239 k.k. musi polegać na ułatwianiu sprawcy przestępstwa uniknięcia odpowiedzialności karnej przez udaremnienie albo utrudnienie postępowania karnego (przeciwko takiemu sprawcy). Takie zachowanie sprawcze może zostać podjęte zarówno przed wszczęciem postępowania karnego, jak i w każdym jego stadium (por. wyrok SA w Lublinie z 8.06.2010 r., II AKa 135/10, KZS 2010/12, poz. 59; W. Zalewski [w:] Kodeks karny..., red. M. Królikowski, R. Zawłocki, s. 208).

Utrudnienie postępowania karnego w rozumieniu art. 239 polega na wywarceniu negatywnego wpływu na już toczące się postępowanie, z którym wiąże się zwiększona trudność wykrycia przestępstwa już popełnionego lub sprawcy

tego przestępstwa, udowodnienia sprawcy winy, zebrania i utrwalenia dowodów, wykonania wydanego już orzeczenia albo też spowodowanie dodatkowych czynności organów postępowania lub konieczność zaangażowania zwiększonych sił i środków, co czyni osiągnięcie celu postępowania trudniejszym czy też bardziej odległym (por. J. Szamrej, *Przestępstwo...*, s. 38; wyrok SA w Krakowie z 16.11.2005 r., II AKa 183/05; wyrok SA we Wrocławiu z 30.11.2005 r., II AKa 279/05; wyrok SA w Krakowie z 7.04.2011 r., II AKa 46/11, KZS 2011/7–8, poz. 44; wyrok SA w Krakowie z 28.09.2000 r., II AKa 133/00). Udaremnienie postępowania karnego w rozumieniu art. 239 polega na stworzeniu stanu, w którym postępowanie karne nie jest w stanie osiągnąć swoich celów, a więc udaremnienie postępowania może prowadzić do sytuacji, w której postępowanie nie zostaje w ogóle wszczęte (albo też nie przechodzi do kolejnej fazy). – por. Wróbel Włodzimierz (red.), Zoll Andrzej (red.), *Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Część II. Komentarz do art. art. 212-277d*

W ocenie Sądu działanie sprawcy tj. M. D. polegało nie na udaremnianiu lecz na utrudnianiu postępowania poprzez zacieranie śladów przestępstwa przez umycie narzędzia przestępstwa tj. śrubokrętu użytego przez R. D. do zadawania ciosów pokrzywdzonemu, pomagając tym samym R. D. w uniknięciu odpowiedzialności karnej za przestępstwo w sprawie o usiłowanie zabójstwa.

Z tych powodów Sąd z opisu czynu wyeliminował sformułowanie „oraz udaremniał”.

#x	3.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	Punkt I części dyspozytywnej	R. D.

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	

Prokurator zarzucił oskarżonemu R. D. popełnienie czynu polegającego na tym, że w dniu 14 maja 2021 roku we W. przy ulicy (...), działając z bezpośrednim zamiarem pozbawienia życia D. T. zadał mu trzy ciosy śrubokrętem w okolicy dołu pachowego prawego oraz w okolicy grzbietu po stronie prawej na wysokości C7, czym spowodował obrażenia ciała w postaci:	

dwóch ran kłutych w linii pachowej po stronie prawej oraz jednej rany kłutej w zakresie grzbietu po prawej stronie z następującymi: rana kłuta płuca prawego, masywną odma opłucnową prawostronną i spadnięciem płuca prawego, złamaniem żebra III prawego z przemieszczeniem odłamów, odłamaniem fragmentów łuku kręgu Th3 wraz z krwiakiem przyrdzeniowym i stłuczeniem rdzenia kręgowego, skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała oraz rozstrojem zdrowia na czas powyżej dni siedmiu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na szybkie udzielenie specjalistycznej pomocy medycznej pokrzywdzonemu, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa albowiem był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego we W. z dnia 21 października 2010 roku sygn. akt III K 59/10 za czyn z art.13§1 k.k. w zw. z art.148§1 k.k. i art.159 k.k. i art.157§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. za który wymierzono mu karę pozbawienia wolności w wymiarze 9 lat, którą odbywał w okresie od 7 maja 2011 roku do 3 października 2018 roku, na poczet której zaliczono okresy

rzeczywistego
pozbawienia wolności od
3 września 2009 roku do
9 listopada 2010 roku, od
19 listopada 2010 roku do
15 kwietnia 2011 roku, tj.
przestępstwa z art. 13 § 1
k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k.
w zw. z art. 157 § 1 k.k. w
zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z
art. 64 § 1 k.k.

W ocenie Sądu przyjęcie
takiego opisu czynu jak
i kwalifikacji prawnej nie
było trafne.

Sąd nie kwestionował
przy tym charakteru
obrażeń ciała doznanych
przez pokrzywdzonego,
jak i mechanizmu ich
powstania opisanego przez
świadców oraz biegłego,
jednakże uznał, że
zachowanie oskarżonego
nie stanowiło
przestępstwa usiłowania
zabójstwa
pokrzywdzonego.

Dyspozycję art. 148 § 1
k.k. wypełnia ten, kto
zabija człowieka. Z kolei
zgodnie z treścią art.
13 § 1 k.k. odpowiada
za usiłowanie, kto
w zamiarze popełnienia
czynu zabronionego
swoim zachowaniem
bezpośrednio zmierza do
jego dokonania, które
jednak nie następuje.

Przedmiotem ochrony art.
148 k.k. jest życie
człowieka od momentu
narodzin do śmierci.
Strona podmiotowa
zabójstwa charakteryzuje
się umyślnością. Może

mieć ona postać zarówno zamiaru bezpośredniego, jak i ewentualnego. Jak trafnie podkreśla się w orzecznictwie, w sprawach o zabójstwo niezwykle rzadko zdarza się, że sprawca artykułuje swój zamiar. Zazwyczaj ustala się go na podstawie okoliczności, jakie towarzyszą zabójstwu (wyrok SA w Katowicach z 4.11.2010 r., II Aka 338/10, KZS 2011/5, poz. 73; wyrok SA w Lublinie z 19.01.2010 r., II Aka 269/09, KZS 2010/7-8, poz. 58; wyrok SA we Wrocławiu z 27.06.2018 r., II Aka 187/18, LEX nr 2525480). Nie wystarczy przy tym ustalenie, że sprawca miał zamiar popełnienia jakiegokolwiek przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu lub, przewidując możliwość jego popełnienia, na to się godził. Konieczne jest stwierdzenie, że obejmował on swoim zamiarem także skutek w postaci śmierci człowieka (wyrok SN z 30.06.1975 r. II KR 59/75, OSNPG 1975/11-12, poz. 110). Takie czynniki, jak przyczyny i tło zajścia, rodzaj użytego narzędzia, umiejscowienie i intensywność zadanych ciosów czy spowodowanie określonych obrażeń ciała, osobowość sprawcy, jego zachowanie przed popełnieniem czynu i po jego popełnieniu, stosunek do pokrzywdzonego,

stanowią pewne wskazówki co do tego, czy sprawca miał zamiar popełnienia zabójstwa.

Istnieją dwie linie orzecznictwa w kwestii możliwości wnioskowania o zamiarze zabójstwa z samego tylko faktu użycia przez sprawcę niebezpiecznego narzędzia lub zadania ciosów w newralgiczne dla życia i zdrowia ludzkiego części ciała. Według pierwszej z nich ani samo użycie niebezpiecznego narzędzia, ani nawet zadanie ciosów czy uderzeń w ważne dla życia i zdrowia części ciała, nie przesądza jeszcze o zamiarze ewentualnym sprawcy zabójstwa (tak np. wyrok SA w Lublinie z 29.06.2017 r., II AKa 128/17, LEX nr 2331731, wyrok SA w Lublinie z 9.11.2010 r., II AKa 270/10, LEX nr 785261; wyrok SA w Krakowie z 16.11.2010 r., II AKa 188/10, KZS 2011/1, poz. 64; wyrok SA w Rzeszowie z 21.10.2010 r., II AKa 91/10 KZS 2011/7-8, poz. 63; wyrok SA w Poznaniu z 30.05.1995 r., II AKa 153/95, OSA 1998/9 poz. 48; wyrok SA w Krakowie z 3.10.1996 r., II AKa 233/96, Prok. I Pr-wkł. 1997/5 poz. 16; wyroki SN: z 21.01.1985 r., I KR 320/84, OSNPG 1986/2, poz. 17; z 30.01.1975 r., II KR 270/74, OSNKW 1975/6, poz. 76).

Natomiast według drugiej wystarcza to do przypisania sprawcy takiego zamiaru (np. wyrok SA w Warszawie z 14.03.2018 r., II AKA 9/18, LEX nr 2481800; wyrok SA w Katowicach z 6.07.2017 r., II AKA 186/17, LEX nr 2343416; wyrok SA w Katowicach z 28.04.2011 r., II AKA 70/11, KZS 2011/9, poz. 78; wyroki SA w Krakowie: z 23.03.2010 r., II AKA 19/10, KZS 2010/5, poz. 28; z 27.02.1992 r., II Akc 181/91, KZS 1992/3-9, poz. 55; z 17.06.1992 r., II Akc 96/92, KZS 1992/3-9, poz. 56; wyroki SN: z 3.12.1981 r., I KR 268/81, OSNPG 1982/5, poz. 64; z 11.04.1979 r., RNw 3/79, OSNPG 1979/10, poz. 127) (por. Mozgawa Marek, red. Kodeks karny. Komentarz aktualizowany – LEX)

Sądowi rozstrzygającemu niniejszą sprawę bliższe jest pierwsze z prezentowanych stanowisk. W ocenie Sądu nie można było uznać, iż oskarżony R. D. usiłował pozbawić życia pokrzywdzonego D. T..

O zamiarze pozbawienie życia pokrzywdzonego przez oskarżonego, nie można było wnioskować tylko z faktu, iż oskarżony użył wobec niego narzędzia, jakim był śrubokręt i że zadał mu trzy ciosy w okolicy dołu pachowego prawego

oraz w okolicy grzbietu po stronie prawej na wysokości C7.

Ustalone wyżej okoliczności skłoniły Sąd do przyjęcia, że zarówno rodzaj użytego przez oskarżonego przedmiotu w postaci śrubokrętu, jak i sposób działania oskarżonego oraz umiejscowienie urazów doznanych przez pokrzywdzonego świadczyły o tym, że zamiarem działania oskarżonego nie było pozbawienie życia ale spowodowanie u pokrzywdzonego ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.

Gdyby oskarżony miał rzeczywisty zamiar dokonania zabójstwa pokrzywdzonego to niewątpliwie zadałby mu ciosy śrubokrętem w inne miejsca – np. w klatkę piersiową, działałby również z większą determinacją. Mając bowiem ku temu sposobność, w krytycznym momencie oskarżony zadawał ciosy koncentrując je wyłącznie na tylnej części ciała pokrzywdzonej, nie wyprowadzając ich w taki sposób aby by osiągnąć skutek w postaci śmierci D. T., a nadto niezależnie od przedstawianej relacji w której podkreślał działanie w obronie wyjaśniał, że nie chciał pozbawić pokrzywdzonego życia.

Dlatego też Sąd przyjął, że oskarżony dopuścił się popełnienia czynu kwalifikowanego z art.13§1 k.k. w zw. z art.156§1 pkt 2 k.k. i art.157§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. polegającego na tym, że w dniu 14 maja 2021 roku we W. przy ul. (...), w zamiarze spowodowania u D. T. ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, zadał mu trzy ciosy śrubokrętem w okolicy dołu pachowego prawego oraz w okolicy grzbietu po stronie prawej na wysokości C7, czym spowodował obrażenia ciała w postaci: dwóch ran kłutych w linii pachowej po stronie prawej oraz jednej rany kłutej w zakresie grzbietu po prawej stronie z następującymi: rana kłuta płuca prawego, masywną odma opłucnową prawostronną i spadnięciem płuca prawego, złamaniem żebra III prawego z przemieszczeniem odłamów, odłamaniem fragmentów łuku kręgu Th3 wraz z krwiakiem przyrdzeniowym i stłuczeniem rdzenia kręgowego, skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała oraz rozstrojem zdrowia na czas powyżej dni siedmiu, narażając go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty

życia, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na szybkie udzielenie specjalistycznej pomocy medycznej

pokrzywdzonemu, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa albowiem był uprzednio skazany wyrokiem Sądu

Okręgowego we W. z dnia 21 października 2010 roku sygn. akt III K 59/10 za czyn z art.13§1 k.k. w zw. z art.148§1 k.k. i art.159 k.k. i art.157§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. za który wymierzono mu karę pozbawienia wolności w wymiarze 9 lat, którą odbywał w okresie od 7 maja 2011 roku do 3 października 2018 roku, na poczet której zaliczono okresy rzeczywistego

pozbawienia wolności od 3 września 2009 roku do 9 listopada 2010 roku, od 19 listopada 2010 roku do 15 kwietnia 2011 roku.

Sąd przyjął tak jak i prokurator, że oskarżony dopuścił się powyższego czynu w warunkach powrotu do przestępstwa, bowiem czyny zostały popełnione przed upływem 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwa podobne.

Sąd nie miał wątpliwości co do tego, że oskarżony powyższego czynu dopuścił się

w sposób zawiniony, zwłaszcza że treści sporządzonych w sprawie opinii sądowo – psychiatrycznych wskazywała, na to, że tempore criminis miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.			
#	3.5. Warunkowe umorzenie postępowania	---	---
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.6. Umorzenie postępowania	---	---
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	3.7. Uniewinnienie	---	---
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
---			
4. KARY, Środki Karne, Przepadek, Środki			

Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. D.	Punkt I części dyspozytywnej	Punkt I części wstępnej	Wymierzając karę za przypisany oskarżonemu czyn z art.13§1 k.k. w zw. z art.156§1 pkt 2 k.k. i art.157§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. Sąd kierował się dyrektywą prewencji indywidualnej, dążąc do tego, aby wymierzona kara zapobiegła powrotowi sprawcy na drogę przestępstwa oraz dyrektywą prewencji generalnej (w celu kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa; w celu kształtowaniu przekonania, iż popełnianie przestępstw nie uchodzi bezkarnie i spotyka się ze sprawiedliwą karą). Sąd wziął pod uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu, badając zarówno okoliczności przedmiotowe (waga, rodzaj i charakter naruszonego dobra, okoliczności popełnienia czynu, rodzaj naruszonych reguł ostrożności), jak i okoliczności podmiotowe (zamiar, motywację sprawcy, zaplanowany

sposób popełnienia czynu).

Nie bez znaczenia pozostawały okoliczności mające wpływ na wymiar kary (art. 53 § 2 k.k.) – okoliczności przedmiotowe takie, jak rodzaj i rozmiar ujemnych następstw popełnienia przestępstwa w tym charakter i obrażeń doznanych przez pokrzywdzonego i związane z nimi opisywane przez D. T. uciążliwości dotyczące zarówno pracy zawodowej jak i zwykłych aktywności życiowych oraz podmiotowe – motywacja sprawcy, rodzaj i stopień naruszonego dobra, zachowanie się po popełnieniu przestępstwa, jego warunki osobiste.

Wymierzając karę Sąd wziął pod uwagę dotychczasowy sposób życia oskarżonego w tym fakt, iż oskarżony był w przeszłości wielokrotnie karany, w tym działał w warunkach powrotu do przestępstwa (co powodowało, że kara mogła zostać wymierzona do górnej granicy zagrożenia ustawowego zwiększonego o połowę), jak również na niekorzyść ocenił jego zachowanie po dokonaniu przestępstwa tj. oddalenie się z miejsca zdarzenia.

Sąd uznał, iż przy realizacji pierwszej ze wspomnianych dyrektyw

			nacisk należy położyć na oddziaływanie wychowawcze w stosunku do oskarżonego i wdrożenie go do porządku prawnego przede wszystkim środkiem o charakterze izolacyjnym. Z kolei potrzeba zapewnienia realizacji dyrektywy prewencji generalnej w przypadku oskarżonego nakazuje ugruntowane przekonanie społeczne, iż organy wymiaru sprawiedliwości z należytą surowością reagują na popełnienie tego typu przestępstw i że czyny te spotykają się ze sprawiedliwą odpłatą. W ocenie Sądu tak ukształtowany wymiar kary uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu oraz w należyтым stopniu realizuje wspomniane wyżej dyrektywy, a dolegliwość kary w żadnej mierze nie przekracza stopnia winy oskarżonego, zatem wymierzona mu kara 8 lat pozbawienia wolności z pewnością nie jest rażąco niewspółmiernie surowa.
R. D.	Punkt II części dyspozytywnej	Punkt I części wstępnej	W toku prowadzonego postępowania oskarżyciel posiłkowy za pośrednictwem swojego pełnomocnika złożył wniosek o zadośćuczynienie domagając się zasądzenia od oskarżonych solidarnie

kwoty 200000 zł (k.597) jak również o odszkodowanie w kwocie 2430 zł na którą składać się mają kwoty wyszczególnione w fakturach za rehabilitację (k.730)

Sąd zasądził od oskarżonego R. D. na rzecz oskarżyciela posiłkowego D. T. kwotę 2430 zł tytułem naprawienia szkody oraz kwotę 100000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Sąd miał przy tym na uwadze, iż zarówno przepis art. 46 § 1 k.k., jak i unormowanie art. 445 § 1 k.c. nie określają kryteriów, jakie należy brać pod uwagę podczas ustalania wysokości zadośćuczynienia, pozostawiając tę kwestię swobodnemu uznaniu sędziowskiemu. Nie oznacza to jednak, jak wskazuje się w orzecznictwie dowolności, gdyż o wysokości zadośćuczynienia winien decydować rozmiar cierpień, jakich doznał pokrzywdzony, tak fizycznych, jak i psychicznych, w przełożeniu na zebrany w sprawie materiał dowodowy. Tak określona suma pieniężna zadośćuczynienia ma bowiem stanowić ekwiwalent poniesionej szkody niemajątkowej wynagradzający doznane

cierpienia oraz mający ułatwić przewycięzenie ujemnych przeżyć, aby w ten sposób przynajmniej częściowo została przywrócona równowaga, zachwiana na skutek wyrządzonej szkody i to nie tylko pokrzywdzonemu czynem, ale i osobie najbliższej. Oceniając rozmiar doznanej krzywdy, trzeba zatem wziąć pod uwagę całokształt okoliczności, a więc nie tylko rodzaj i stopień doznanych obrażeń ciała, lecz także intensywność cierpień i czas ich trwania, nieodwracalność następstw doznanego uszczerbku, konieczność prowadzenia określonego trybu życia oraz inne czynniki podobnej natury (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 14 lipca 2015 roku, sygn. akt II AKa 88/15).

Ustalając wysokość odszkodowania Sąd miał na uwadze przedłożone przez oskarżyciela dokumenty w postaci faktur za rehabilitację, która niewątpliwie miała bezpośredni związek z czynem przypisanym oskarżonemu R. D..

Ustalając wysokość zadośćuczynienia Sąd miał na uwadze rozmiar cierpień zarówno fizycznych jak i psychicznych doznanych przez niego wskutek zdarzenia z dnia

			14.05.2021r. (por. k. 600-601), okoliczności dotyczące podjęcia przez D. T. rehabilitacji choć jak sam przyznał w toku przesłuchania na rozprawie przez okres blisko 9 miesięcy jedynie 4 razy korzystał z pomocy fizjoterapeuty, jak również podawanych przez niego motywów zaniechania starania się o orzeczenie o stopniu niepełnosprawności.
R. D.	Punkt III części dyspozytywnej	Punkt II części wstępnej	Sąd wymierzając oskarżonemu karę za przypisany czyn wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć względem sprawcy. Wskazanie na prewencję indywidualną było jednym z podstawowych elementów decydujących o surowości represji. Zapobiegawczy sens wymierzonej kary pozbawienia wolności ma na celu odstraszenie sprawcy od ponownego wejścia na drogę przestępstwa. Natomiast jej cel wychowawczy realizuje się poprzez kształtowanie postawy oskarżonej zarówno wobec własnego czynu, jak i przestępstwa w ogóle. Sąd miał również na uwadze prewencję generalną, która wskazuje potrzebę w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, uznając, iż kara będzie współmierna

do wagi popełnionego przez oskarżoną przestępstwa oraz stopnia jej zawinienia.

Jednocześnie zauważyć należy, że stopień winy oskarżonego ocenić należy jako wysoki.

Oskarżony bez wątpienia zachował się w sposób sprzeczny z ogólnie przyjętym modelem postępowania, mając przy tym świadomość swojego naganego działania.

Nie tłumaczy zachowania oskarżonego fakt, że pokrzywdzony wcześniej zwracał mu uwagę gdy ten w sposób niewłaściwy kierował pojazdem. Okoliczność ta nie może również stanowić podstawy do zastosowania art. 217§2 k.k. zgodnie z którym jeżeli naruszenie nietykalności wywołało wyzywające zachowanie się pokrzywdzonego albo jeżeli pokrzywdzony odpowiedział naruszeniem nietykalności, sąd może odstąpić od wymierzenia kary

Sąd miał na względzie motywację oskarżonego przy popełnieniu zarzucanego czynu, którą powiązał ze sferą intelektualną jego zachowania, jego właściwości i warunki osobiste, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa, jak również

			zachowanie się po jego popełnieniu. Oceniając stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżoną czynu Sąd miał na uwadze sposób i okoliczności jego popełnienia oraz motywację sprawcy, której to nie da się racjonalnie wytłumaczyć a z pewnością nie stanem zagrożenia wywołanego zachowaniem pokrzywdzonego. Sąd uwzględnił również rodzaj i charakter naruszonego dobra, jakim jest zdrowie i życie człowieka oraz rozmiary zarówno szkody wyrządzonej, jak i tej grożącej pokrzywdzonemu. Dlatego też w ocenie Sądu popełniony przez oskarżonego czyn cechuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Kierując się powyższymi wskazaniami Sąd wymierzył oskarżonemu R. D. za przypisany mu czyn z art.217§1 k.k. popełniony w warunkach art.64§1 k.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.
R. D.	Punkt IV części dyspozytywnej	Punkt II części wstępnej	Na podstawie art.46§1 k.k. Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego zadośćuczynienie w kwocie 1000 zł mając na uwadze skutki przestępstwa dla

			pokrzywdzonego, uznając, że środek kompensacyjny w takiej wysokości będzie adekwatny do rozmiaru poniesionej przez pokrzywdzonego krzywdy. Orzeczenie takie nie zamyka pokrzywdzonemu drogi dochodzenia roszczeń w postępowaniu cywilnym.
R. D.	Punkt V części dyspozytywnej	Punkt III części wstępnej	Czyn kwalifikowany z art.178a§1 k.k. jest zagrożony alternatywnie karą grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat 2 Wymierzając oskarżonemu karę za przypisane mu przestępstwo Sąd baczył, aby jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oraz społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu. Sąd uznał, że wymierzona kara 8 miesięcy pozbawienia wolności będzie adekwatna do stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości czynu oraz uczyni zadość wymaganiom art. 53 § 1 i § 2 k.k. Orzekając karę Sąd na niekorzyść ocenił uprzednią karalność oskarżonego, choć miał na uwadze, że do skazania doszło za innego rodzaju przestępstwo.

			W przekonaniu Sądu, kara w orzeczonym wymiarze 1 roku pozbawienia wolności spełni stawiane jej cele zapobiegawcze i wychowawcze w odniesieniu do oskarżonego. Winna ona unaocznic jej naganność jej zachowania, oraz zapobiec powrotowi do naruszania przez niego porządku prawnego. Natomiast w ramach prewencji ogólnej wymierzona oskarżonemu kara, z jednej strony powinna odstraszać potencjalnych sprawców tego rodzaju występów, a z drugiej ukazując naganność tego rodzaju zachowań oraz nieuchronność kary, winna pozytywnie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.
R. D.	Punkt VI części dyspozytywnej	Punkt III części wstępnej	Ze względu na popełnienie przez oskarżonego przestępstwa z art.178a§1 k.k. Sąd, na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, zatem w wymiarze minimalnym, uznając, iż środek karny w tym wymiarze spełni wobec osoby oskarżonego należycie swoje zadanie i zapewni na przyszłość bezpieczeństwo w komunikacji drogowej

			dla innych użytkowników dróg.
R. D.	Punkt VII części dyspozytywnej	Punkt III części wstępnej	Na podstawie art.43a§2 k.k. Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej obligatoryjne wobec sprawcy czynu z art.178a§1 k.k. świadczenie pieniężne w minimalnej kwocie 5000 zł. Środek ten pełni funkcję związaną z potrzebą kształtowania świadomości prawnej. Oskarżony popełniając czyn zabroniony, powinien spotkać się z pewną formą dolegliwości ekonomicznej, która jednak leży w zakresie jego możliwości zarobkowych i majątkowych.
R. D.	Punkt VIII części dyspozytywnej	Punkt I , II i III części wstępnej	Wobec orzeczenia wobec oskarżonego za czyny popełnione po 24 czerwca 2020r. kar podlegających łączeniu Sąd wymierzył karę łączną stosując art.86§1 k.k. tj. w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy nie przekraczając kary 20 lat pozbawienia wolności. Orzekając karę łączną Sąd zastosował zasadę asperacji i wymierzył skazanemu karę łączną w wymiarze wyższym od najwyższej z orzeczonych

			kar, ale niższym niż ich suma. Sąd uznał, wybierając zasadę łączenia kar, że nie zachodzą przesłanki do pełnej absorpcji jak i kumulacji. Kumulacja kar stanowi bowiem dolegliwość, która przekraczałaby potrzeby resocjalizacyjne, a oddziaływanie resocjalizacyjne związane z wykonywaniem kary przebiega niezależnie od tego, czy kary wykonywane są po kolei, czy w systemie kary łącznej. W ocenie Sądu orzeczona kara łączna 9 lat pozbawienia wolności w pełni pozwoli na realizację stawianych jej celów zarówno zapobiegawczych, jak i wychowawczych wobec skazanego, jak i wpłynie na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, poprzez wskazanie na nieopłacalność popełnienia nie tylko tego rodzaju przestępstw, jak też przestępstw w ogóle.
M. D.	Punkt IX części dyspozytywnej	Punkt IV części wstępnej	Sprawca przestępstwa z art.239§1 k.k. podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Wymierzając oskarżonemu karę za przypisany czyn Sąd kierował się wskazaniem art. 53 § 1 i 2 k.k., a zatem

w pierwszej kolejności granicami zagrożenia ustawowego, stopniem zawinienia, rodzajem szkody. Nadto Sąd baczyl by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Tak orzeczona kara jest sprawiedliwa, stanowiąc równocześnie stosowne zadośćuczynienie społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Podstawowym kryterium orzekania kary w ramach prewencji indywidualnej jest przede wszystkim osobowość sprawcy, a w szczególności stopień jego zawinienia, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa (w tym jego uprzednia wielokrotna

karalność) i zachowanie po jego popełnieniu, a także relacja między charakterem popełnionego przez niego czynu, a potrzebami w zakresie świadomości prawnej społeczeństwa.

W ocenie Sądu, kara wymierzona za dokonane przez oskarżonego przestępstwo na zasadach powyżej wymienionych jest współmierna zarówno do stopnia społecznej szkodliwości, jak i uwzględniają dyrektywy prewencji zarówno indywidualnej jak i ogólnej, związanej z zapobieganiem tego typu zjawiskom. Sankcja zastosowana wobec oskarżonego stanowić będzie, zdaniem Sądu, odpowiednią represję i wpłynie na powstrzymanie się przez niego od popełniania podobnych przestępstw w przyszłości.

Zgodnie z treścią art.239§3 k.k. Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od jej wymierzenia, jeżeli sprawca udzielił pomocy osobie najbliższej albo

			działał z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższym. Nie ulega wątpliwości że działanie oskarżonego M. D. polegające na zacieraniu śladów przestępstwa miało na celu utrudnienie prowadzenia postępowania prowadzonego finalnie przeciwko jego bratu tj. R. D.. Sformułowanie cytowanego wyżej przepisu daje sądowi orzekającemu uprawnienie, nie nakłada natomiast obowiązku nadzwyczajnego złagodzenia kary. Sąd doszedł do przekonania, że w realiach rozpoznawanej sprawy nie ma podstaw do zastosowania dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary. Kierując się powyższymi wskazaniem Sąd wymierzył oskarżonemu M. D. za przypisany mu czyn z art.239§1 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności.
R. D.	Punkt XII części dyspozytywnej	Punkt I części wstępnej	Na podstawie art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek i zarządził zniszczenie przedmiotów służących popełnieniu przestępstwa tj. dowodów rzeczowych z wykazu dowodów rzeczowych i śladów

			kryminalistycznych (...), poz. 1 i 7, k.101-102 akt.
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. D.	Punkt X części dyspozytywnej	Punkt I, II i III części wstępnej	Przepis art.63§1 k.k. nakazuje zaliczyć na poczet orzeczonej kary rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, zaokrąglając w górę do pełnego dnia, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, dwóm dniom kary ograniczenia wolności lub dwóm dziennym stawkom grzywny. Z tego powodu na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu R. D. na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu R. D. okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w dniach od 14.05.2021r. godz. 19:30 do dnia 24.11.2021r. (wynikający z protokołu zatrzymania a następnie danych o stosowanym środku zapobiegawczym

			w postaci tymczasowego aresztowania).
M. D.	Punkt XI części dyspozytywnej	Punkt I części wstępnej	Przepis art.63§1 k.k. nakazuje zaliczyć na poczet orzeczonej kary rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, zaokrąglając w górę do pełnego dnia, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, dwóm dniom kary ograniczenia wolności lub dwóm dziennym stawkom grzywny. Z tego powodu na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu M. D. wynikający z protokołu zatrzymania okres zatrzymania w dniach od 14.05.2021r. godz. 18:50 do dnia 16.05.2021r. godz. 13:10
R. D.	Punkt XIII części dyspozytywnej	Punkt I części wstępnej	Na podstawie art.230§2 k.p.k. uznając zbędność dla dalszego postępowania Sąd orzekł zwrócenie oskarżonemu R. D. dowodów rzeczowych z wykazu dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych (...) , poz. 2-6, k.101-102 akt.
R. D.	Punkt XIV części dyspozytywnej	Punkt I części wstępnej	Na podstawie art.230§2 k.p.k. uznając zbędność dla dalszego postępowania Sąd orzekł zwrócenie

		oskarżycielowi posiłkowemu D. T. dowodów rzeczowych z wykazu dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych (...), poz. 9-11, k.101-102 akt.
6. INNE ZAGADNIENIA		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
W obecnym stanie prawnym przesłankami orzeczenia obowiązku naprawienia szkody są: 1) skazanie (za jakiegokolwiek przestępstwo) i 2) wyrządzenie tym przestępstwem szkody. Zadośćuczynienia można natomiast dochodzić tylko wtedy, gdy ustawa tak stanowi. Ma to miejsce w przypadku naruszenia dóbr osobistych w wyniku czynu niedozwolonego (art. 24, 445, 446 § 4 i art. 448 k.c.). Na wysokość zadośćuczynienia ma przede wszystkim wpływ rozmiar doznanej przez		

poszkodowanego krzywdy. Uwzględnia się tym samym jego indywidualną sytuację i odczucia. Oceniając zasadność roszczeń w konkretnym przypadku, należy stosować kryteria obiektywne, co powinno prowadzić do odmowy przyznania zadośćuczynienia, gdy odczucia, reakcje poszkodowanego nie są typowe. Nie można też odmówić przyznania zadośćuczynienia osobom, które ze względu na stan zdrowia, zaburzenia psychiczne czy innego rodzaju ułomności nie mogą odczuwać krzywdy. W takich przypadkach sąd powinien się kierować kryteriami obiektywnymi, odwołać się do osoby "o "normalnym" emocjonalnym życiu wewnętrznym". Zadośćuczynienie za doznaną krzywdę dotyczy sytuacji, gdy doszło do naruszenia dóbr osobistych pokrzywdzonego lub do wyrządzenia mu innej krzywdy moralnej (bez spowodowania szkody majątkowej albo obok spowodowania szkody majątkowej). Stąd też zadośćuczynienie może być orzekane obok obowiązku naprawienia szkody, przy czym nie ma możliwości orzekania zadośćuczynienia „w części” (por. Wróbel Włodzimierz (red.), Zoll Andrzej (red.), Kodeks

karny. Część ogólna. Tom I. Część I. Komentarz do art. 1-52, wyd. V) Sąd nie orzekł środka kompensacyjnego na rzecz oskarżyciela posiłkowego od oskarżonego M. D., bowiem przypisane temu sprawcy przestępstwo z art.239§1 k.k. nie pozostawało w bezpośrednim związku przyczynowym ze szkoda oraz krzywdą doznany przez D. T..		
7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Punkt XV części dyspozytywnej	O kosztach obrońcy z urzędu Sąd orzekł na podstawie art.29 ust.1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądzając od Skarbu Państwa na rzecz adw. O. G. kwotę 2952 zł kosztów nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu oskarżonemu M. D., w tym 552 zł podatku od towarów i usług uwzględniając ilość terminów rozpraw w których obrońca uczestniczył oraz należny podatek od towarów i usług.	
Punkt XVI części dyspozytywnej	Do kosztów procesu należą również, uzasadnione wydatki stron, w tym na ustanowienie w sprawie	

	jednego obrońcy lub pełnomocnika. W toku postępowania pokrzywdzony D. T. występował w charakterze oskarżyciela posiłkowego, korzystając przy tym z pomocy profesjonalnego pełnomocnika. Zgodnie z treścią art. 627 k.p.k. od oskarżonego w sprawach z oskarżenia publicznego są sądzą koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa oraz wydatki na rzecz oskarżyciela posiłkowego. Mając powyższy przepis na uwadze Sąd zasądził od obu oskarżonych na rzecz oskarżyciela posiłkowego D. T. kwoty po 1845 zł (łącznie 3690 zł) z tytułu ustanowienia przez niego pełnomocnika. Zasądzona kwota mieści się w ramach obowiązujących stawek oraz odpowiada nakładowi pracy pełnomocnika.	
Punkt XVII części dyspozytywnej	Kierując się zasadami słuszności, mając na uwadze orzeczenie długoterminowych kar pozbawienia wolności, wysokość dochodów oskarżonych oraz wysokość poniesionych w sprawie kosztów i ich przewidywaną nieefektywną egzekucję, Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów	

	sądowych oraz na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych od opłat, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.	
6. PODPIS		
Sędzia Agnieszka Marchwicka Sędzia Paweł Pomianowski		